

HONI SOIT QUI MAL Y PENSE

Ontvoerd door John van den Heuvel
Copyright © 2017 Robert van de Rhee

Druk: Pumbo.nl

ISBN 978-94-6345-197-0

NUR 402

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor mijn geliefde Rosa en Cimba
Omdat zij het hardst getroffen zijn

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
Gearresteerd	17
De uitlevering aan nederland	34
De arrestatie in nederland	35
De fiid verhoren	36
De voorgeleiding	38
Achtergronden voor de arrestatie	41
Hoe het conflict met de (oud) staatssecretaris begon	43
De eerste ervaringen met het huis van bewaring	54
De 1e cel	56
Eerste raadkamerzittingen	60
Tussentijds verslag van de eerste 2 maanden in hechtenis	64
Het huis van bewaring nieuwegein	69
Tarik z en de mh 17 en de betrouwbaarheid van onze leiders	73
De onbekende kanten van de staatssecretaris	83
The making of a murderer	88
Wie beschermt de rechtstaat tegen het om	105
De curator	109
De bedenkele rol van het om	117
De rol van john van den heuvel	121
Na 4 maanden de eerste tekenen van barstjes in de rechtspraak door machtsmisbruik	124
Vrijheid of toch niet	137
Faillissementsfraude	143
De zaak van kampen	150
Hoe het persoonlijk faillissement tot stand kwam.	157
De panama papers	162
Bijna 3 jaar voor-arrest later dankzij creatieve rechtspraak	163
De rechtstaat nederland	175
Een paar waardevolle bezuinigingstips voor de regering	186
Les voor de politiek	193
Hoe ons land zo (be) stuurloos kon raken	195
De weg naar de ware democratie	200
Epiloog	205

VOORWOORD

Door Robert van de Rhee

Soto Real V Madrid

In dit boekje maak ik u deelgenoot van mijn ervaringen tijdens mijn arrestatie en de periode die daarop volgde. Daarnaast zal ik dieper ingaan op de omstandigheden die mijn arrestatie hebben veroorzaakt. Ik ben 64 jaar als mijn wereld plotseling instort. Ik woon in Spanje sinds 2010 waar ik op dat moment juist weer bezig was een nieuw bedrijf te starten, ik ben gedurende mijn hele leven al ondernemer. In dit boek laat ik u zien wat er met iemand gebeurt die op 64-jarige leeftijd, en bovendien nog nooit met justitie in aanraking is geweest, in Spanje wordt gearresteerd en overgeleverd aan Nederland. Ik zal u daarvan verslag doen, recht uit mijn hart, zoals ik dat op het moment zelf ervaren heb. In mijn eigen woorden en ik zal geen blad voor mijn mond nemen. Verwacht u dus geen hoog literair politiek correct verhaal. Ten eerste ben ik geen professioneel auteur en wil dat ook niet pretenderen, ten tweede heb ik de laatste 3 jaar te veel politiek correct gestuntel en gedraai gezien. Ik wil daar verre van blijven. Daarentegen heb ik geprobeerd u een op feiten gebaseerd verslag te doen, waarbij ik veel aandacht geschonken heb aan het elimineren van de persoonlijke frustratie, woede en onmacht die zich af en toe natuurlijk ook van mij meester hebben gemaakt. Daar waar situaties en omstandigheden onrealistisch schijnen verwijs ik naar de onderliggende stukken, in het bestand op mijn website www.vanderhee.com teneinde mijn bevindingen te staven.

In juli 2012 schrijft een oud-advocaat, tevens oud-staatssecretaris, een brief aan het Openbaar Ministerie waarin hij zich ten onrechte voordoet als gedupeerde van de zakenman Robert van de Rhee, van mij dus. Deze staatssecretaris had een zakelijk geschil met mij tot in hoogste (civielrechtelijke) instantie verloren en wilde zich daar niet bij neerleggen. Eerder heeft hij gedreigd mij net zo lang zwart te zullen maken en uiteindelijk in de gevangenis te zullen laten opsluiten als ik hem niet betaal, en dit ondanks het feit dat de (civiele) rechter heeft vastgesteld dat hij helemaal geen vordering heeft. Ik heb daar mijn schouders over opgehaald,

in de overtuiging dat Nederland een rechtstaat is en waar je wel heel behoorlijk over de schreef moet gaan alvorens je met justitie in aanraking komt, laat staan gearresteerd wordt, om maar helemaal niet te spreken over een uitleveringsverzoek.

De Staatssecretaris stelt in die brief nog zo'n 20 a 30 andere gedupeerden te vertegenwoordigen die voor vele miljoenen zouden zijn opgelicht. De beschuldigingen zijn vals, maar op grond van het feit dat ze afkomstig zijn van een oud-staatssecretaris en oud-advocaat, nemen het OM, Rechters en de media ongeverifieerd zijn beschuldigingen voor waar aan. Het OM meent op grond van deze beschuldigingen een panklare zaak tegen een beroepsoplichter en mega fraudeur te hebben. Ook John van den Heuvel laat zich misleiden tot onjuiste publicaties in de Telegraaf en een tweetal Tv-uitzendingen, rond mijn arrestatie in Marbella. Hij schetst het beeld van een failliet verklaarde mega oplichter die in Marbella in weelde leeft. Zij vergissen zich. Maar de karaktermoord is al gepleegd. John van den Heuvel geeft een podium aan iemand die later zelf de oplichter zal blijken te zijn, de Officier van Justitie is maar al te graag bereid in dit programma op te treden en ook een Curator geeft de zaak nog wat extra gewicht. Ik raak alles kwijt, verlies mijn reputatie en zelfs vrienden en familie keren zich tegen mij. (Enkele uitzonderingen daargelaten)

Dit boek zal dieper ingaan op de achtergronden en U aantonen hoe mensen die daarop uit zijn op onvoorstelbare wijze, door herhaalde miscommunicatie, daadwerkelijk succesvol kunnen zijn om iemand kapot te maken. Ik zal dat doen met behulp van een uitgebreide database waardoor alle beweringen eenvoudig op juistheid te controleren zijn.

Vervolgens leest u hoe het is om gedurende drie jaar in *voorarrest* te zitten tussen de zwaarst gestraften van de maatschappij. U maakt kennis met een wereld vol cellencomplexen met gillende mensen, uitwerpselen in de douche, schreeuwende en blaffende bewaarders en intimiderende verhoren en u ziet hoe het is om als 64-jarige in een gevangenis te zitten die bevolkt wordt door mensen bij wie het afremmen van gedachten en emoties meer moeite kost dan het vormen ervan.

Later ga ik dieper in op de verdachtmakingen die tot deze zaak hebben kunnen leiden.

Op 7 mei 2014 loop ik tegen een uur of 8 's-avonds nietsvermoedend in Marbella, Zuid Spanje, de plaatselijke supermarkt uit als ik word besprongen door een ploeg van ca. 4, zich als politie legitimerende mannen en een vrouw, die later de (Spaanse)officier van Justitie blijkt te zijn. Aanvankelijk dacht ik aan een overval, want kort tevoren was ik op de

snelweg bij Madrid door een burgerauto met daarin twee zich als politie voordoende lieden staande gehouden. Dat bleken toen criminelen te zijn die mij vervolgens van geld en sierraden hebben beroofd. Ik dacht dus dat ik weer overvallen werd. Maar vrijwel direct daarna herkende ik het triomfantelijke hoofd van “crimefighter” John van den Heuvel. Ik twijfelde nog even of het John van den Heuvel wel was omdat hij zich voor de gelegenheid had vermomd met een Bob Marley achtige muts waardoor hijzelf nu ook op een crimineel leek. Hij begon me direct te beschuldigen en vertelde voor de camera dat ik werd gearresteerd omdat ik in Nederland nog een gevangenisstraf moest uitzitten. Ik zou, volgens hem, allerlei zielige mensen hebben opgelicht. Ik zei dat hij zich moest vergissen. Dit is in de later op tv uitgezonden arrestatie duidelijk te zien. Tegelijkertijd begreep ik dat ik door John van den Heuvel tot slachtoffer was verkozen voor diens nieuwe televisie serie “Op de vlucht” al was dat programma mij op dat moment nog niet bekend. Zijn journalistieke reputatie wierp haar schaduwen echter ver vooruit. Aanvankelijk was het mij een volslagen raadsel wat hier de achtergrond van kon zijn. Ik woonde al enige jaren aan de Costa en was me van geen enkel opsporingsbevel of wat voor conflict dan ook bewust. Ik had John al een paar maal gezien in het Italiaanse specialiteitenrestaurant Serefina van het Hotel Puente Romana waar hij met zijn gezin van een vakantie genoot, maar ik had er nooit het geringste vermoeden van gehad dat hij daar voor mij zou zijn.

Het is een feit van algemene bekendheid dat er meerdere echte (zware) criminelen aan de Costa wonen en ik nam aan dat hij zich daarvoor hier ter plekke had begeven. Waar het (officieel)wel om ging zou ik al spoedig ervaren later op het politiebureau in Malaga. In het kort kwam het erop neer dat ik ervan beschuldigd werd dat ik ruim 2.5 miljoen uit een bedrijf van mijzelf had opgenomen en dat dit als fraude werd gezien. Daarbij genomen het feit dat ik op dat moment ook in Zwitserland woonde, en daar ook mijn bankrekening had, gewoon normale rekeningen, geen geheime nummer rekeningen of zo, maakte het plaatje voor de speurneuzen compleet. 2.5 miljoen van een bedrijf privé betaald, en ook nog op Zwitserse rekeningen, dat moest wel witwassen en fraude zijn. Let wel, het betrof geld uit mijn eigen bedrijf. Ik wist natuurlijk precies hoe dat was gegaan en dat daar niets mis mee was dus ik wilde dat graag zo snel mogelijk gaan aantonen. Alles was per bank en notarieel gelopen. Niks geheimzinnigs of zwart of iets dergelijks. De werkelijke reden voor mijn arrestatie zou eerst later duidelijk worden. Dat lag als volgt. Ik had een geschil met een oud-staatssecretaris. Nadat het hem niet gelukt was mij zakelijk te strikken, wilde hij mij op allerlei manieren kapot maken. Dat laatste is hem voorlopig gelukt. Ik zal u laten zien hoe hij dat met hulp van het OM en de media voor elkaar wist te

krijgen.

John kende natuurlijk alleen het verhaal zoals dat, met hulp van justitie, was opgetuigd voor de media. En dat was een heel ander verhaal dan het verhaal dat in het arrestatiebevel voorkwam. Dit maakte het ook direct tot een gecompliceerde situatie. Immers er waren nu drie verhalen. Het verhaal van John van den Heuvel, daarnaast het verhaal in de dagvaarding dat totaal anders was, en uiteindelijk de waarheid zoals ik die kende. John van den Heuvel vertelde dat hij benaderd was door een paar ernstig gedupeerden van mij. Pas veel later zou ik me realiseren dat het dit moment is geweest dat zo onuitwisbaar in mijn geheugen is gegrift, dat me de kracht zou geven vol te houden in de lange tijd die ik nog het slachtoffer van deze ontvoering zou zijn. Want zo mag ik dit toch wel noemen. Ik heb mezelf plechtig beloofd deze lage streek bekend te zullen maken en ervoor te zullen zorgen dat degenen die voor deze verwerpelijke actie verantwoordelijk zijn bekend gemaakt zullen worden. Het is ongehoord dat iemand je zoveel onherroepelijke schade en intens leed kan berokkenen in je privé zowel als zakelijk leven en bovendien ook schrijnend voor mensen in mijn omgeving die mee de afgrond in werden getrokken en kapot gemaakt zonder dat ze ook maar iets met welke zaak ook te maken hadden, puur om mij verder te beschadigen en te raken. Onder hen zou zich de later in de Tv-uitzending poserende Bert van Kampen bevinden maar ook de oud- staatssecretaris, ene Cees van Leeuwen die voor de LPF een blauwe maandag aan het kabinet Balkenende II had deelgenomen. Zo vertelde Van Kampen voor de camera aan van den Heuvel dat hij door mij zijn, in de uitzending prominent getoonde, villa en zijn geld was kwijtgeraakt.¹ Dat hij voor de rechtbank onder Ede iets heel anders verklaarde, namelijk dat de Rabobank hem dat had afgenomen op grond van een oude kredietovereenkomst uit 1994 (afbeelding 1), liet John maar achterwege. Dat paste niet in het plaatje. Maar door de opmerking van Van den Heuvel over “gedupeerde” Van Leeuwen ging er al snel een lichtje branden. Deze oud Staatssecretaris en oud advocaat had mij daarvoor al twee jaar lang samen met zijn zuster Carolien geterroriseerd vanwege een huurgeschil.² Daardoor wist ik ook direct dat het om een schijn zaak ging, de volgende zet van oud staatssecretaris Cees van Leeuwen.

Dat was voor mij een groot geluk want daardoor wist ik direct hoe deze zaak in elkaar zit. Dat was zeer belangrijk, je grootste probleem is namelijk

¹ <https://www.rtl.nl/video/3f28d132-3389-4563-b60b-c73be9941a2f/>

² Zie het hoofdstuk huurgeschil met vonnissen op de website

naarmate de zaken langer duren zelf vooral wel aan de waarheid vast te houden en je niet te laten afleiden door allerlei misleidende berichten, wat we tegenwoordig nepnieuws noemen. Want u heeft geen idee hoe mensen, zelfs goede vrienden en familie, menen dat er toch wel iets aan de hand moet zijn wanneer je bijna drie jaar wordt vastgehouden, ook al is dat in voorarrest. Je beste vrienden en familie gaan uiteindelijk aan je onschuld twijfelen als je maar lang genoeg wordt vastgehouden. Daardoor heeft een langdurig voorarrest de werking van karaktermoord. Het OM weet dat heel goed. Begrijpelijk is dat ook nog. Voordat dit mij overkwam zou ik ook niet geloofd hebben dat iemand in Nederland anno nu, 3 jaar in *voorarrest* vast gehouden kon worden zonder enig bewijs of onherroepelijk vonnis. Het geschil met de staatssecretaris had inmiddels in Nederland tot een aantal procedures geleid die hij allemaal tot in hoogste instantie verloren had. Kennelijk was dit nu zijn nieuwe tactiek. Ik wist op dat moment daar nog niets van maar later in dit boek zal ik u tot in detail laten zien hoe het tot deze arrestatie is kunnen komen. Daar ik op dat moment nog altijd in de overtuiging leefde dat Nederland een rechtstaat is en ik ervan uitging dat het hier om een vergissing moest gaan besloot ik volledig mee te werken om dit misverstand zo snel mogelijk uit de wereld te helpen. Dat zou echter anders lopen. Ik zal u eerst verslag zal doen van het directe verloop na de arrestatie, het verblijf in Spaanse gevangenissen en de uitlevering aan Nederland. Daarna zal ik uitvoerig en onderbouwd aandacht geven aan een zeer bedenkelijke ontwikkeling in de Nederlandse Rechtsstaat waar ik kennis mee heb gemaakt en waaruit zal blijken dat het OM inmiddels tot een staat binnen de staat is verworden. We zullen zien dat een oud-staatssecretaris (thans ambteloos burger) het OM opdracht kon geven tot een onderzoek op volstrekt onjuiste gronden en daarmee het machtsapparaat van het OM ten eigen bate in beweging kon zetten en hoe daarna de rechtspraak beïnvloed kan worden door een organisatie als de vrijmetselarij. Ton Derksen schrijft daarover in zijn voortreffelijke boek “Onschuldig vast”

“Eerst wordt iemand onschuldig door het systeem veroordeeld, vervolgens maakt datzelfde systeem het nagenoeg onmogelijk dat de onschuldige zijn onschuld aantoon. Dat is geruststellend voor het rechtssysteem, maar zo'n systeem doet geen recht.”

Het is een voortreffelijk onafhankelijk geschreven boekje dat ik eenieder kan aanbevelen die geïnteresseerd is in de staat van de Rechtstaat Nederland en de rechtspraak. Heeft Derksen het uitsluitend over fouten die nog begrijpelijk zijn en het gevolg van het systeem, ik zal daaraan toevoegen te laten zien wat er gebeurt wanneer er opzettelijk misbruik van het recht wordt gemaakt.

gepleegd, waardoor niet verdachte maar van Kampen sr. de schuldeisers benadeeld heeft. De voorzitter deelt mede dat het het hof - nadat de voorzitter daartoe kort overleg heeft gepleegd met de raadsheren - aangewezen lijkt om Van Kampen sr., die zich kennelijk in het publiek in de zittingszaal bevindt, als getuige te horen teneinde over de opgeworpen vragen eventueel helderheid te krijgen. De advocaat-generaal en de raadsman geven desgevraagd aan daartegen geen bezwaar te hebben.

De voorzitter doet de in de zittingszaal aanwezige getuige voor het hof verschijnen. Deze doet - na zich te hebben gelegitimeerd door middel van zijn rijbewijs - op de vragen van de voorzitter opgave omtrent naam, voornaam, geboortedatum, beroep en woonplaats, verklaart geen bloed- of aanverwant van verdachte te zijn en niet in dienstbetrekking tot hem te staan en legt vervolgens op de bij de wet voorgeschreven wijze in handen van de voorzitter de belofte af om de waarheid en niets dan de waarheid te zeggen, alles voor zover hieronder niet anders is vermeld.

De getuige, genaamd Albertus Arnoldus van Kampen, geboren op 2 november 1938, gepensioneerd, wonende te Oosterhesselen, gemeente Coevorden, verklaart op de aan hem gestelde vragen onder meer:

U legt mij een zogenaamde cessielijst voor, zoals opgenomen op pagina 1106 e.v. van het FIOD-dossier. Ik herken die lijst. Zo'n lijst ging eens per maand naar de bank.

Daarop zijn de openstaande posten opgenomen, zoals die uit de computer-administratie komen. Het gaat om facturen die verstuurd zijn. Ik kwam met klanten overeen dat ik vooruit mocht factureren. Het gaat dan om onderhanden werk. Als ik bijvoorbeeld een tentoonstelling moet opbouwen, dan maak ik kosten die ik vooruit factureer. Dat mag. Ik heb dat aan mijn advocaat

gevraagd. Zo hebben wij een feest georganiseerd voor Henkel BV. Dat kostte € 180.000,-. Aan het bedrijf wordt dan een offerte aangeboden. Zij gaan daarmee akkoord. Wij starten dan onze werkzaamheden en sturen één of meerdere voorschotnota's. Uiteindelijk komt er een eindnota, waarop de voorschotnota's in mindering worden gebracht.

De verschillende nummering heeft betrekking op voorschotnota's en eindnota's. Het is niet zo dat bedragen "dubbel" op de cessielijsten staan, namelijk één keer op de voorschotnota en ook nog eens begrepen in de eindnota. Op de eindnota was het eindbedrag het bedrag na aftrek van de voorschotnota's. Over details moet u echt mijn boekhouder vragen. Hij stelde de lijst op.

De Rabobank heeft het faillissement op mij verhaald en niet op Van de Rhee. Ik ben daardoor mijn huis en mijn geld kwijtgeraakt. Ik leef van mijn AOW. Die procedure ging niet over fraude met de pandlijsten. Er was helemaal geen sprake van fraude. De door de Rabobank geïnitieerde procedure was het gevolg van het feit dat ik veel langer geleden in 1995 een kredietovereenkomst met een persoonlijke garantie had getekend met de Rabobank. Die had overgenomen moeten worden door de nieuwe eigenaar. Dat is er nooit van gekomen. Die was er ook nooit. Van de Rhee zat altijd in Zwitserland of Amerika. Ik was dus persoonlijk aansprakelijk ten opzichte van de Rabobank. Ik heb de raadsman horen zeggen dat de facturen met het nummer 2003 werden betaald en die met het nummer 203 niet. Ik denk dat zijn kennis van boekhouding tekortschiet. Ik heb Van de Rhee ook veel horen zeggen waarop ik graag wil reageren. U belet mij dat.

Het onderzoek werpt interessante vraagstukken op betreffende onze rechtstaat en het functioneren daarvan. In dit boek wil ik laten zien wat er gebeurt wanneer de gevestigde orde, het OM belast wordt met een opdracht vanuit de politiek die van veel misleidende media-aandacht voorzien wordt en hoe uiteindelijk de rechterlijke macht daardoor beïnvloed wordt.

De Nederlandse bevolking heeft er geen enkele notie van hoe een geheimzinnig verbond als de vrijmetselarij de macht heeft om zaken die hun leden aangaan naar rechtbanken toe te trekken waarin sommige rechters die ook lid zijn van dit mystieke verbond zo het recht kunnen beïnvloeden.

Ik wist dat uiteraard ook niet. Dat zou pas veel later blijken. Je hoort en leest veel over de schandalen zoals die destijds in Italië rond de P2 loges (Het corruptieschandaal bij de Italiaanse Vrijmetselarij) het nieuws haalden maar je realiseert je niet dat zoiets in Nederland speelt en momenteel hier sterker is dan ooit tevoren en hoezeer dit het functioneren van zowel het OM als de rechterlijke macht op de proef stelt.

Recent nog werd ik hierin gesteund door wat ik maar noem de zaak van Henry Keizer toen de Volkskrant uitvoerig publiceerde over de verregaande banden tussen de vrijmetselarij en vele VVD-prominenten en dus met de top van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. We hebben allemaal de IRT-affaire en de parlementaire enquête nog vers in gedachten en denken dat daarmee het onbevoegd handelen van OM en Rechtbank wel tot het verleden behoort.

Niets is minder waar. De bijlagen, die nodig zijn om u inzicht te geven hoever onze “gevestigde orde” zich niets meer aantrekt van de Nederlandse en Europese rechtspraak zijn te omvangrijk om allemaal in dit boek te publiceren. Daarom heb ik die apart beschikbaar gesteld op mijn website www.vanderhee.com Saillant detail in mijn zaak is dat dezelfde Officier van justitie die destijds tijdens in de IRT affaire werd terug gefloten, Frits van Straehlen³ wederom de Officier van justitie is die de fout in gaat.

Ik wil aantonen dat dit iedereen – dus ook u - morgen kan overkomen. Hoe ver reikt de macht van het OM *en*, niet te vergeten, de vrijmetselarij, is er dan toch wel corruptie binnen ons rechtssysteem en wat is er nog over van de Trias Politica waarop ons rechtssysteem gebaseerd zou moeten zijn. Want dat is het hoofddoel en de reden dat ik dit boek schrijf, u ervoor te waarschuwen dat in deze tijd waar sociale media al lang niet meer sociaal

³ Frits van Straehlen IRT zie archief Volkskrant 2005 en op website in folder 3

zijn iedereen morgen gevangen genomen kan worden.

De Rechtspraak is dermate onbetrouwbaar geworden dat je alleen maar kan hopen dat je zelf geen onterechte veroordeling treft. Dit ligt voor een klein deel aan malafide rechters die bijvoorbeeld, zoals ik zal laten zien, lid zijn van de vrijmetselarij en hun vrienden dekken, maar ook zijn er misstanden die gewoon door menselijk falen ontstaan. Ton Derksen geeft in zijn boek een paar treffende oorzaken, die voor iedereen simpel te begrijpen zijn.

Ik haal er een paar aan omdat daar volgens mij de angel van alle onterechte beschuldigingen ligt:

Derksen vat ze samen onder de noemer het confirmatie vooroordeel, dat wat treffender de inmiddels gemeengoed geworden tunnelvisie aangeeft. De tunnelvisie duidt erop dat men een bepaald doel voor ogen heeft en dit “Coute que Coute” wil vasthouden. Het confirmatie oordeel heeft dezelfde werking maar dan zonder de kwade opzet die bij tunnelvisie vermoed kan worden. Het beste en meest treffende voorbeeld dat Derksen geeft is dat iemand die van de dokter een goede uitslag omtrent zijn onderzoek krijgt nooit een 2nd opinion zal vragen. Zo iemand trekt de champagne open. Bij een slechte uitslag vraagt men al snel om een 2nd opinion. In dit licht moeten we ook de door Derksen in zijn onderzoek geconstateerde waarheid zien, dat belastend bewijs serieuzer wordt genomen dan ontlastend bewijs, en een ontlastende getuige minder serieus genomen wordt dan een belastende getuige.

In mijn geval was dat de belangrijke getuigenis van Bas Falkenburg (cassatie schriftuur 2.42 2n 2.43) waarover mijn advocaat Mr Max Vermeij opmerkt dat deze getuigenis door alle feitenrechters volledig genegeerd is, kennelijk omdat deze verklaring diametraal tegengesteld is aan de strekking van al het andere “bewijsmateriaal” Dan zijn er ook nog twee getuigenissen van controlers van de bedrijven genegeerd, die verklaarden dat ze wel degelijk een rekening Courant bijhielden terwijl het Hof meent dat daarvan niet gebleken is. In hetzelfde confirmatie voordeel zien we dat er voor een vrijspraak meer bewijs nodig is dan voor een veroordeling.

Dit staat op gespannen voet met de bewijslast van de aanklager, er is sprake van omgekeerde bewijslast. Bovendien signaleert hij een trend die ook in mijn zaak door Vermeij naar voren wordt gebracht nl. dat alle verzoeken tot ontlastend bewijs door de rechtbank zijn afgewezen, zelfs het onderzoeken van de boekhouding, een toch onontbeerlijk onderdeel bij waarheidsvinding als het om fraude gaat. Iedere ondernemer die een Rekening Courant

verhouding met zijn bedrijf heeft ook al is die gecontroleerd en goed gekeurd door de accountants kan morgen wanneer justitie, om welke reden dan ook, al dan niet in opdracht van de politiek, u als Fraude voor de voeten geworpen worden. Het recht om u te verdedigen door de boekhouding aan het dossier toe te voegen- onontbeerlijk om tot waarheidsvinding te komen- wordt dan simpel weg verboden door het OM en de rechtbank staat dit toe. ⁴

In mijn geval kwam daar nog eens bij dat de rechter die over mij moest oordelen een buurvrouw van me was geweest. Het gezegde van de goede buur en de verre vriend heeft bij mij een bijzondere lading gekregen, dat zult u begrijpen. Daarnaast hebben de ongecontroleerde anonieme laster en publicatiemogelijkheden die het Internet biedt veel nieuwe 'Goebbels' doen ontstaan. Net zo goed misdadigers als de mensen die in de oorlog gedekt door de Nazi's hun burens, rivalen en kennissen anoniem door verraad kapot konden maken, op transport laten stellen of zelfs uiteindelijk vermoorden.

Er is geen verschil tussen de karaktermoordenaars van nu die met gebruik van sociale media mensen kapot maken, en de oorlogsmisdadigers die anoniem destijds de Duitsers tipten. In dit licht kan ik er niet genoeg voor waarschuwen hoe we ons moeten wapenen tegen afluisterpraktijken door de overheid.

Uiteindelijk beland ik, dan 64 jaar oud, in de gevangenis. Ik heb er tot nu toe de voorkeur aan gegeven de media-aandacht aan Staatssecretaris Van Leeuwen en John van den Heuvel te laten en zelf geen media-aandacht te zoeken. Ik wilde de rechtstaat alsnog alle kansen geven. Nu de Hoge Raad mijn cassatie heeft verworpen en ik mij tot het Europese hof heb gericht meen ik dat de tijd daar is van me te laten horen. Nadat ik de invloeden van politici en *met name* de vrijmetselelarij ontdekte vond ik dat nu de tijd daar is om mijn visie op de gebeurtenissen weer te geven.

Ook laat dit boek u zien hoe mijn gevangenschap mij tot rust en inkeer brengt waardoor ik plotseling tot op dat moment a-causale verbanden in een ander licht ben gaan zien. Dat er wel degelijk verbanden bestaan tussen aanvankelijk op het oog los van elkaar staande gebeurtenissen. Vanuit de totale stilstand die deze overval in mijn leven te weeg brengt raak ik mij bewust van de eenheid en verbondenheid van alle dingen. Doordat ik stilstond zag ik in in dat het leven zich voorwaarts laat leven doch achterwaarts begrijpen.

Daarvoor was die stilstand nodig. Het is vanuit die rust dat ik besluit mijn

⁴ Zie processtukken op website in folder 21

tegenstanders bekend te maken en uiteindelijk de onterecht toegebrachte schade aan mij en mensen om mij heen zal herstellen. De inzichten die ik door die rust heb gekregen tezamen met mijn ervaringen dat de Rechtstaat Nederland vandaag niet meer functioneert zoals in het Nederland waarin ik ben opgegroeid en de gevaren en veranderingen die voor de democratie op de loer liggen deelt ik graag met u in de daartoe bestemde hoofdstukken.

Robert van de Rhee